

Warszawa, 04-05-2026 r.

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

III.053.10.2026.PP

Pani

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

**Minister Rodziny, Pracy i Polityki
Społecznej**

eDoręczenia

Szanowna Pani Minister,

uprzejmie informuję Panią Minister, że do Rzecznika Praw Obywatelskich wpłynęła petycja złożona przez [imię i nazwisko] (-) [imię i nazwisko] (-) dotycząca postulatu zmiany przepisów regulujących zbieg świadczeń z rentą rodzinną tzw. rentę wdowią w zakresie ich zastosowania podmiotowego, ze szczególnym uwzględnieniem kryterium wiekowego osób uprawnionych do przedmiotowego świadczenia (kopia petycji w załączeniu).

Celem petycji jest dokonanie zmian systemowych w obszarze zabezpieczenia społecznego, dlatego należy uznać, że właściwym do jej rozpatrzenia jest Pani Minister jako podmiot odpowiedzialny za kształtowanie polityki państwa w tym zakresie.

Działając zatem na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach¹ uprzejmie przekazuję załączoną petycję zgodnie z jej właściwością oraz zwracam się do Pani Minister z uprzejmą prośbą o poinformowanie Rzecznika o odpowiedzi udzielonej Zainteresowanej.

Załączniki: 1

Z poważaniem

Stanisław Trociuk

Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich

/-wydano i podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

Załączniki: 1 – klauzula informacyjna

¹ Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870).

24 kwietnia 2026 r.

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH	
WPŁ.	2026 -04- 30
ZAŁ.	/ NR

Do:

Prof. Marcin Wiącek
Rzecznik Praw Obywatelskich
al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

Petycja w sprawie zmiany przepisów dotyczących renty rodzinnej (wdowiej)

Szanowny Panie Rzeczniku!

Nazywam się .

Zwracam się z uprzejmą prośbą o ponowne rozważenie obowiązujących przepisów dotyczących renty rodzinnej (wdowiej), które w obecnym kształcie prowadzą do wykluczenia osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji życiowej.

W moim przypadku mąż zmarł w wieku lat, kiedy ja miałam lat. Po jego śmierci zostałam sama z dziećmi w wieku lat. Samodzielne wychowywanie dzieci stanowiło dla mnie ogromne wyzwanie zarówno pod względem emocjonalnym, jak i finansowym. Obecnie dowiedziałam się, że nie przysługuje mi prawo do renty rodzinnej.

Podczas wizyty w miejscowej placówce Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zostałam poinformowana, że świadczenie mi nie przysługuje. Na moją uwagę, że jest to sytuacja niesprawiedliwa, uzyskałam odpowiedź, iż pracownicy są świadomi tej niesprawiedliwości, jednak nie mają możliwości jej zmiany. Zostałam również poinformowana, że sprawa zostanie poddana interwencji, jednak do chwili obecnej nie otrzymałam żadnej informacji zwrotnej.

Obowiązujące przepisy prowadzą także do powstawania napięć społecznych. W moim najbliższym otoczeniu znajdują się osoby w zbliżonym wieku, którym po śmierci męża przyznano świadczenie, podczas gdy w moim przypadku zostało ono odmówione.

Znajduję się obecnie w sytuacji, w której odmówiono mi prawa do renty wdowiej z uwagi na niespełnienie kryterium wieku. Śmierć mojego męża została uznana za następującą „zbyt wcześniej” w rozumieniu obowiązujących przepisów. Okoliczność ta, całkowicie niezależna ode mnie, skutkuje pozbawieniem mnie należnego wsparcia ze strony państwa.

Na podstawie art. 63 Konstytucji RP oraz ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. 2014 poz. 1195) wnoszę petycję w sprawie zmiany przepisów dotyczących prawa do renty rodzinnej (wdowiej).

Obecne przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych uzależniają prawo wdowy do renty rodzinnej od spełnienia trzech warunków określonych w

art. 95a ust. 2, mi konkretnie chodzi o zmianę pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U. 1998 Nr 162 poz. 1118). Niestety, nie spełniam jedynie warunku wieku – w chwili śmierci męża miałam 47 lat.

W praktyce oznacza to, że wiele wdów i wdowców, którzy przez lata wychowywali dzieci i nie zawarli ponownie związku małżeńskiego, pozostaje bez świadczeń tylko z powodu niezależnego od nich kryterium wieku.

Do dnia śmierci męża pozostawałam z nim we wspólności małżeńskiej, nie wyszłam ponownie za mąż, osiągnęłam wiek emerytalny, a moje dochody z emerytury nie przekraczają trzykrotności najniższej emerytury. Po śmierci męża zostałam sama z 1 dziećmi, z czego 1 było na moim utrzymaniu. Samotne wychowywanie i utrzymanie tak licznej rodziny było ogromnym wyzwaniem, zarówno emocjonalnym, jak i finansowym.

Dziś, jako samotna emerytka, zmagam się z trudnościami bytowymi. Uważam, że kryterium wieku jest niesprawiedliwe i dyskryminujące, bo nie odzwierciedla faktycznej sytuacji życiowej i ekonomicznej wdów i wdowców. Zmusza ono do życia w ubóstwie osoby, które przez lata wspierały rodzinę i społeczeństwo, a teraz zostały pozostawione same sobie.

Wnoszę o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w celu zmiany art. 95a ust. 2 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zniesienie kryterium wiekowego albo zastąpienie go rozwiązaniem, które uwzględni rzeczywistą sytuację ekonomiczną i społeczną wdów.

Proszę o potraktowanie tej sprawy jako pilnej i skierowanie jej do odpowiednich organów ustawodawczych. To kwestia nie tylko jednostkowa, ale problem dotyczący tysięcy wdów i wdowców w całej Polsce, którzy dziś cierpią z powodu niesprawiedliwych regulacji.

Z poważaniem,